

ANNE BABALARA ÖNERİLER

▶ TANI İÇİN HASTANELERE BAŞVURULMALIDIR. TANI NE KADAR ERKEN KONULURSA ÇOCUĞA O KADAR FAZLA YARDIM EDİLEBİLİR.

▶ İYİ BİR PSİKIYATRİK DEĞERLENDİRMEYEN SONRA ALTTA YATAN SORUNLAR ÇÖZÜMLENMELİDİR.

▶ ÇOCUĞUN DAHA AKICI KONUŞTUĞU ORTAMLAR GÖZLEMLENEREK BU ORTAMLARDA DAHA FAZLA VAKİT GEÇİRMESİ SAĞLANMALIDIR.

▶ YAPILAN ARAŞTIRMALARDA KEKELEYEN KİŞİLERİN YETERSİZ DUYGUSAL KONTROL GELİŞTİRDİKLERİ VE KENDİLERİNİ KABULLENMEKTE ZORLANDIKLARI GÖRÜLMÜŞTÜR. BU SEBEPLE ANNE BABALAR KEKELEYEN ÇOCUĞA RAHAT VE KABUL DOLU BİR ORTAM SUNMALIDIR.

▶ AŞAĞILAMA, UTANDIRMA, CEZALANDIRMA GİBİ DAVRANIŞLAR ÇOCUKTA YETERSİZLİK DUYGULARINA YOL AÇACAĞI İÇİN BU DAVRANIŞLARDAN KAÇINILMALIDIR.

• Bu çocuklar konuşmasını dinlemekten bıktığını belli eden dinleyicilerle konuşurken daha fazla güçlük çekerler. Bu nedenle onu dinleyen tüm insanların sabırlı olmaları, yapmacık olmayan bir ilgiyle dinlemeleri gerekir.

• Çocuk konuşurken takıldığında en çok görülen anne baba davranışı onun yerine konuşmak ya da cümlesini tamamlamaktır. Oysa bu davranış çocuğun konuşma isteğini kıracağı için bu davranıştan uzak durmak gerekir.

• Dinleyiciler gözlerini kekeleyen çocuktan kaçırdıklarında onun daha rahat olacağını düşünür. Oysa çocuk bu davranışı dinlenilmediği ya da kendisinden utanıldığı şeklinde yorumlayabilir. Bu nedenle konuşurken göz kontağı kurulmalı, bakışlarda endişeli ve gerilimli bir ifade olmamalıdır.

ÖZEL GEREKSİNİMLİ ÇOCUKLAR 8- Dil ve Konuşma Güçlüğü

DİL VE KONUŞMA GÜÇLÜĞÜ NEDİR ?

Konuşmanın akışında, ritminde, tizliğinde, vurgularında, ses birimlerinin çıkarılışında, artikülasyonunda meydana gelen bozukluktur. Toplumda en yaygın görülen 2 tip konuşma güçlüğü vardır .

KONUŞMA GÜÇLÜĞÜ

FONOLOJİK BOZUKLUK

KEKEMELİK

FONOLOJİK BOZUKLUK

Konuşma seslerinin atlanması, seslerin yer değiştirmesi, seslere ve kelimelere eklemeler ve çarpıtmalar yapılması durumudur.

NEDENLERİ

- Konuşma organlarındaki bozukluklar
- Dil kaslarının normal işlevden yoksun olması, dil bağı denilen bağlantının dil ucuna yakın oluşması
- Konuşma organlarının yanlış öğrenme ve alışkanlıklar sonucu üstlendikleri görevi tam olarak yerine getirememeleri
- Konuşmayı kazanma ve pekiştirme döneminde çocukla ilgilenen bir yetişkinin olmaması
- Çocuğa konuşmayı öğretmek için uygulanan yolun baskıcı ve katı olması
- Konuşmanın kazanılması için gereken algıya sahip olamamanın yol açtığı ses belleğinde ve ses ayırım gücünde zayıflık
- Yaşanılan ortamda huzursuzluk

ANNE BABALARA ÖNERİLER

- Anne baba çocukta fonolojik bozukluk olduğunu düşünürse hastanelerin dil ve konuşma ünitelerine başvurmalıdır.
- Yapısal bozukluk varsa ve tedavisi mümkünse ilgili ünitelerde tedavi edilir.
- Tedavi için dil ve konuşma terapistine başvurulması gerekir
- Rehberlik ve Araştırma Merkezleri, bu çocukların eğitimi hakkında bilgi verme ve yönlendirme görevini yerine getirirler.
- Özellikle fiziksel nedene bağlı olmayan, duygusal çatışmayla ortaya çıkan konuşma bozukluklarında ailenin özverisi çok önemlidir. Bunun için anne babalar evde yapacakları çalışmalar esnasında anlayışlı olmalı, yanlışların hemen düzelmesini beklememelidir.

KEKEMELİK

Seslerin, hecelerin ve kelimelerin söylenmesinde istemsiz, sessiz, tekrarlarla beliren işitilebilir konuşma akıcılığı sorunudur. Sesleri ve sözcükleri tekrarlayarak duraksamayı, sesleri uzatmayı, konuşurken bloke olmayı, bazı ses ya da hecelerden kaçınarak konuşmayı içerdiği için diğer bozuklukların aksine konuşmanın bütününe etkilemektedir.

NEDENLERİ

Kekemeliğin nedenleri tam olarak bilinmemekle birlikte, yapılan araştırmalar şu bulgulara dikkat çekmektedir.

Kekemelik konuşma anında değil, konuşma öncesinde, farklı beyin aktivitelerine neden olur.

- Kardeş doğumu ya da ayrılık kaygısı gibi ruhsal zorlanmalar ile bastırılmış istek korku ya da çatışmaların neden olduğu psikolojik problemler kekemeliği arttırabilir.
- Düzen, temizlik, terbiye vb. konularda beklentileri yüksek olan ailelerin çocuklarında kekemelik daha sık görülmektedir.

